

XLV.

Kĩ lě kroērā, kě dē mēz iēs ě dē mōn kēr,
Mālūrēs, j'ĕî ě tīrē tānt dē sǫpīr- vēins,
Ě dē plēr- dhoōs : ě kě n'ĕ-pū lă rědhoōfēr nĭ l'ătāndrīr ? ·><·

Ki le kroērā, ke la konstanse de mon kēr

5 Ne me l'ĕ-pu fere plœiēr ā mez annuis,
Ki pǫvōēt biēn de pitie krande de mon mal molir un rook. ·><·

Je le voę biēn : se maler viēnt de vsz éimér :

Si de lā sǫrd l'inimitie ke me pōrtés,

Je le sę-biēn, l'inimitie durera tant ke je vīvrę ·><·

10 Ke je doę mōdire mon troop de loiōté,

É le siel, k'il ne me fit nĕtre déloēial,

Sĭ je mer pǫr ma loiōté, je vīvrōę par déloiōté ·><· <·